

ליל שבת קודש פרשת בשלה שבת ה'תשס"ט

בליל שבת קודש בסעודה ראשונה דיבר מוהרא"ש נ"י דיבורים נוראים ונפלאים מאד על פי דברי רביז"ל בליקוטי מוהר"ן חלק א' סי' רי"א המדבר מטהרת המחשבה על ידי התקשרות לצדיקים, עיין שם.

פתח ואמר מוהרא"ש נ"י, רביז"ל אומר, מה שהעולם נוסעין על ראש השנה לצדיקים, כי עיקר המתקת הדינין אינו אלא על ידי קדושת וטהרת המחשבות, כי שם שרשם, כמוכא בזוהר, כולא במחשבה אתבררו, ואי אפשר לבוא למוחין זכים אלא על ידי התקשרות לצדיקים, כמו שכתוב (שמות י"ב) "ויקח משה את עצמות יוסף", 'משה הוא בחינת מוחין, ויוסף הוא בחינת צדיק', היינו שאין שלימות למוחין אלא על ידי התקשרות לצדיקים, וראש השנה הוא מקור הדינים של כל השנה, וצריך לטהר את מחשבתו כדי להמתיקם, וכשביל זה נוסעין לצדיקים כדי לזכות לקדושת המחשבה, עד כאן לשון רביז"ל.

והסביר מוהרא"ש נ"י, כי הנה רביז"ל מגלה בתורה זו איך זוכין לקדושת וטהרת המחשבה, והוא על ידי התקשרות לצדיקים, כי צדיקים זוכין לקדושה וטהרה עליונה מאד, עד שכל מוח מחשבתם חבוקה ודבוקה בו יתברך בקביעות עצום, ואינם משיחים דעתם ממנו יתברך אף רגע, וכל כיוסופם ורצונם להכניס קדושה זאת גם בכל נשמות ישראל, כמו שעשה משה רבינו עליו השלום, שתמיד הלך עם רצונות וכיוסופים איך מכניסים דביקות אלקותו יתברך בתוך כל נשמות ישראל, ולכן כל מי שזוכה להתקרב אל צדיק כזה, ולקשר עצמו אליו, כן נמשך עליו קדושת וטהרת המחשבה, וגם מוחו מתחיל להתדבק בו יתברך, כי זהו עבודת ופעולת הצדיק, להעלות נשמות ישראל אל דביקות השם יתברך, וכפי ההתקשרות אליו, כן זוכין להגיע לזה.

והנה ענין התקשרות לצדיקים הוא בין בחיי חיותם בעולם הזה, ובין אחר הסתלקותם לעולם הבא, כי על ידי שבאים להשתמח על קברם, ומבקשים מהם עזר וסיוע לזכות לקדושת וטהרת המחשבה, הצדיק ממשיך עליו קדושה וטהרה עליונה, וזוכה על ידי זה לכל מיני השפעות טובות ברוחניות ובגשמיות, אף על פי שלפעמים אינו ראוי לכך, וכמו שאומר רביז"ל בספר המדות (אות צדיק סי' קע"ג), על ידי השתמחות על קברי הצדיקים הקדוש ברוך הוא עושה לו טובות אף על פי שאינו ראוי לכך, עיין שם, כי

הצדיק מוסר נפשו כל ימיו להשפיע טובות על נשמות ישראל, ולהעלותם אל דביקות הקדוש ברוך הוא, ולכן גם אחר הסתלקותו יש לו כח הזה, ומי שבא להשתטח על קברו, ומקשר עצמו אליו, ממשיך על עצמו כל מיני השפעות טובות ברוחניות ובגשמיות, וזוכה לקדושת וטהרת המחשבה באמת.

ומסביר מוהרנ"ת ז"ל (לקוטי הלכות חובל בחבירו הלכה ג'), שכל זה מרומז בפסוק, (שמות י"ג) ויקח משה עצמות יוסף עמו, שמשה רבינו, שהוא המוחין, מקשר עצמו אל הצדיק, שהוא יוסף הצדיק, ועל ידי זה זוכה להגיע למדריגתו, והנה בפסוק כתיב "עצמות" יוסף, המרמז על קבר הצדיק דייקא, נמצא שהיה לכלל ישראל ארבעים שנה בלכתם במדבר קברי צדיקים עמהם, כי לא רק קבר יוסף הצדיק העלה עמהם, אלא גם כל קברי הי"ב שבטים, וכמו שפירש"י (שמות י"ד) על הפסוק והעליתם את עצמותי מזה אתכם, למדנו שאף עצמות כל השבטים העלו עמהם, שנאמר אתכם, עיין שם, ובני אדם מתמיהים מהיכן מקור ענין השתטחות על קברי צדיקים, ובאמת הענין התחיל תיכף ומיד ביציאת ישראל ממצרים, שלקחו עמהם עצמות הצדיקים, וזה הכנים בהם התעוררות נפלא לעבודת השם יתברך ולטהרת המחשבה, וכמו שאמרו חכמינו הקדושים (מכילתא בשלח) היה מהלך ארונו של יוסף עם ארון חי העולמים, והיו עוברים ושבים אומרים מה טיבן של שני ארונות הללו, והם אומרים להם, זה ארונו של מת וזה ארונו של חי העולמים, ואומרים להם מה טיבו של מת להלוך עם ארון חי העולמים, ואומרים להם, המונח בארון זה, קיים מה שכתוב במונח בארון זה, במונח בארון זה כתיב (שמות כ') אנכי ה' אלהיך, וביוסף כתיב (בראשית נ') התחת אלהים אני וכו', עיין שם, נמצא שדייקא על ידי שמקשרים המוח שהוא משה, אל עצמות יוסף, שהוא קבר הצדיק, זוכין לקדושת וטהרת המחשבה, ולהתדבק בו יתברך באמת.

וזהו עוצם מעלת הנסיעה לציון רביז"ל באומין על ראש השנה, כי רביז"ל אומר, שעיקר המתקת הדינים תלוי בטהרת וקדושת המחשבה, ועל כן נוסעים לצדיקים על ראש השנה, כדי לזכות לטהרת המחשבה, שהרי ראש השנה הוא מקור הדינים של כל השנה, וצריך לטהר המחשבה אז כדי להמתיקם, ורביז"ל מביא על זה את הפסוק ויקח משה "עצמות" יוסף עמו, שהוא קבר הצדיק דייקא, ולכן מובן מאד למה רצה רביז"ל כל כך שנבוא על קברו בראש השנה, ונקשר עצמינו אליו, כי דייקא על ידי זה נזכה לטהרת המחשבה, ולהמתיק כל הדינים לגמרי.

וזהו המשך דברי הפסוק מפרשת השבוע (שמות י"ג), ויקח משה את עצמות יוסף עמו כי השבע השביע את בני ישראל לאמר פקד יפקוד אלקים אתכם

והעליתם את עצמותי מזה אתכם, ויקח משה את עצמות יוסף עמו, זהו התקשרות המוחין הנקראים משה, אל יוסף שהוא הצדיק, כי על ידי הצדיק זוכים לקדושת וטהרת המוחין, כי השבע השביע את בני ישראל לאמר, שבועה הוא ענין התקשרות כידוע, כמובא בספר "שערי אורה" (בהקדמה), וכמובא כמה פעמים בדברי מוהרנ"ת ז"ל (ליקוטי הלכות אפוסטרופוס הלכה ב' והלכה ג' ועוד), כי על ידי השבועה נתקשרים שני אנשים ושני ענינים ביחד, ויוסף הצדיק הקדים להשביע נשמות ישראל שיהיו תמיד מקושרים אליו, הן בחייו והן במותו, שזהו כפל לשון "השבע השביע", וכמו שפירש"י, השביעם, שישביעו לבניהם, עיין שם, כי צריכין להתקשר אל הצדיק, הן בחיים חיותו, והן לאחר הסתלקותו, על ידי שבאים לקברו, ועל ידי זה זוכים לטהרת המחשבה ונמתקים הדינים, שזהו פקוד יפקוד אלקים אתכם, כפל הלשון "פקוד יפקוד", מרמז על זמן הגאולה ממצרים, וכן על כל ראש שנה ושנה, שהוא זמן המתקת הדינים ופקידה לטובה, וכמו שאמרו חכמינו הקדושים (בבמות ס"ד): בראש השנה נפקדו שרה רחל ורנה, כי על ידי התקשרות לצדיקים נמתקים כל הדינים, וזהו והעליתם את עצמותי מזה אתכם, כי על ידי שמקשרים עצמו אל הצדיק ואל קברו הקדוש, נתקשרים אל "עצמיות" הצדיק שהוא קדושתו, וזוכין לעלות אל קדושת וטהרת המחשבה, שהוא ענין "והעליתם וגו' אתכם", ונמתקים כל הדינים לגמרי.

והנה כל זה שייך ביותר לחמשה עשר בשבט שהוא "ראש השנה" לאילנות, כי נשמות ישראל נמשלים לאילנות, וכמו שכתוב (דברים כ') כי האדם עין השדה, ואז השרף עולה באילנות, לחדש אותם לטובה, ולכן אז מסוגל לחדש את המוחין בקדושת וטהרת המחשבה, וזה נעשה על ידי התקשרות אל צדיקים, והשם יתברך יזכינו להיות מקושרים תמיד אל צדיקים, ולהמשיך עלינו קדושתם הגדולה, עדי נזכה לעלות ולהכלל בו יתברך לגמרי מעתה ועד עולם אמן ואמן.

בוקר שבת קודש פרשת בשלה ה'תשס"ט

בשבת קודש בבוקר, בעת קידושא רבא, דיבר מוהרא"ש נ"י דיבורים נוראים ונפלאים מאד בסיפורי מעשיות של רביז"ל במעשה מחויגר, מעשה ג' דף ע"ז, עיין שם.

פתח ואמר מוהרא"ש נ"י, רביז"ל ממשיך לספר, ענה המלך ואמר: מאחר שאתה איש כזה, היינו אדם שעוסק תמיד בתפילה אל השם יתברך, ואתה מסובב עם עיגול של אמונה, עד שאין שום שד ורוח רע יכול להתקרב אליך, אתן לך ספר מכל המשפחות של שדים, ועל ידי זה תדע איך להשתלט על השדים, ולהתשמש בהם בקדושה לעת הצורך, וכמו שמצינו בשלמה המלך עליו השלום (נשיך ס"ח). שכבש אשמדאי מלך השדים, והשתמש בו לצורך בנין בית המקדש.

כי יש בעלי שמות היינו צדיקים אמיתיים, שיודעים צירופי וייחודי שמותיו יתברך, ולשתמש בהם בקדושה, ומחמת זה נקראים "בעלי שמות".

שאינם יודעים רק ממשפחה אחת של השדים, ואפילו אותה המשפחה אינם יודעים בשלימות, ומחמת שאינם יודעים בדיוק כל השמות של כל השדים והרוחות רעות, לכן אינם יודעים לזוהר מכולם בתכלית, ולהשתלט עליהם כראוי, וכמו שמצינו אצל שלמה המלך עליו השלום, שעליו נאמר (מלכים א' ה') ויחכם מכל האדם, ואף על פי כן לא ידע לזוהר מאשמדאי כראוי, ולבסוף התגבר עליו אשמדאי והורידוהו ממלכותו.

אני אתן לך ספר שכתוב בו כל המשפחות, כי אצל המלך כתובים כולם, ואפילו מי שנולד נכתב אצל המלך, ושלה את האחד שהיה עמו, אחר הספר (היינו שהמלך של השדים שלח את האחד, שהיה עמו בתוך העיגול אחר הספר, נמצא, שטוב עשה שהניח אותו עם עוד אחד ליכנס, כי אם לאו, את מי היה שולח?), והביא לו הספר, ופתח את הספר, וראה כתוב בו אלף אלפים ורבי רבבות משפחות שלהם, והבטיח המלך שלא יזיקו לעולם את כל משפחתו של אותו הזקן הנ"ל, וצוה להביא כל הפאטרעמין של כל בני משפחתו, ואפילו אם יהיה נולד להם (איזה ילד) יביאו תיכף הפאטרעמין שלו, כדי שלא יהיה ניזוק שום אחד ממשפחת הזקן, כי הזקן שבקדושה, שעוסק תמיד בתפילה להשם יתברך, ומסובב עם העיגול של אמונה, אליו לא יוכל

שום שד ומזיק להתקרב, כי כולם רועדים ופוחדים ממנו, שהרי כל עסקו תפילה אל השם יתברך, והוא חגור עם כלי זיינו של משיח, שהוא התפילה הנקרא הרב פיפיות (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סי' ב'), ובוזה הורג אותם, ולכן כולם נכנעים תחתיו, וקמיוגור נעשה סניגור, שמוסרים לו סודות איך להשמר מהם ולבטל את כוחם, וכמו שמצינו אצל משה רבינו (מובא ברש"י במדבר י"ז פסוק י"א), שמסר לו הס"מ סוד הקמורת, שמבטל המגיפה והמוות הבאה מצדם רחמנא ליצלן, וכן כל מי שעוסק בתפילה תמיד, וחזק מאד באמונה ברורה וטהורה בהשם יתברך, לפניו מתבטלים כל הקליפות לגמרי, ואינם יכולים לגשת אליו כלל, וכמו שכתוב (תהלים צ"א) יפול מצדך אלף ורובה מימינך אלך לא יגש, כי אמונה ותפילה תלויים זה בזה, וכמו שאומר רביז"ל (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סי' ס"ב) אם היה יודע האדם ידיעה בלב שלם, 'שמלא כל הארץ כבודו' (ישעיה ו'), והקדוש-ברוך-הוא עומד בשעת התפלה, ושומע התפלה, ודאי היה מתפלל בהתלהבות גדול, והיה מדקדק מאד לכוון את דבריו, עיין שם, ויש בני אדם שאינם מאמינים במציאות השדים, ונדמה להם שהוא דמיון בעלמא, והם בעצמם אינם יודעים שמה שפתאום נכנס בהם רוח של מרירות ודכאון, זה בא מהשדים, וכמו שאמרו חכמינו הקדושים (ליקוטי האוינו), למה נקראין "קמב מרירי", על שהם ממררים חייו של אדם, אבל מי שעוסק תמיד בתפילה הוא מסובב עם חומה בצורה של אמונה, ואינם יכולים לגשת אליו כלל, והשם יתברך יזכינו לעסוק בתפילה תמיד, ולהיות נשמרים מכל מיני שדים ורוחות רעות, עדי נזכה לעלות ולהתדבק בו יתברך באמת ובתמים מעתה ועד עולם אמן ואמן.

סעודה שלישית פרשת בשלח שבת שירה ה'תשס"ט

בסעודה שלישית, סעודת רעווא דרעווין, דיבר מוהרא"ש נ"י דיבורים נוראים ונפלאים מאד על פי דברי רביז"ל ליקוטי מוהר"ן חלק א' סי' קצ"ח המדבר מענין הצעקה אל השם יתברך, עיין שם.

פתח ואמר מוהרא"ש נ"י, רביז"ל אומר, כשאחד צועק להשם יתברך, אומרים לו ליסע, כמו שכתוב (שמות י"ד): "מה תצעק אלי דבר אל בני ישראל ויסעו", עד כאן לשון רביז"ל.

והסביר מוהרא"ש נ"י, כי הנה רביז"ל מגלה לנו בתורה קמנה זו, יסוד גדול בענין הצעקה והתפילה אל השם יתברך, ואיך שלא יתיימשך אדם מפני שום דבר שבטעונו, כי הנה זה ידוע, שצעקה וזעקה אל השם יתברך הוא דבר גדול מאד, והוא אחד מן העשרה לשונות של תפילה (דברים רבה פרשה ב' ס' א'), כי על ידי צעקה אדם מוליד את המוחין, ומוציא אותן מן ההעלם אל הגילוי (ליקוטי מוהר"ן חלק א' ס' כ"א), ותפילה בקול מעורר את הכוונה (ליקוטי מוהר"ן חלק א' ס' ה'), אבל אחר שיגע ומרח מאד בצעקה אל השם יתברך, וזעק ע' קלין, בצעקת היולדת לפני הלידה (ליקוטי מוהר"ן חלק א' ס' כ"ג), צריך לזהר מאד שלא יפול אל יאוש וחלישות הדעת, שהרי צעק כל כך הרבה, ועדיין לא ראה ישועה, רק צריך לקום בזריזות גדול וליסע הלאה בעבודתו, ולדעת שאם עדיין לא ראה ישועה, זה רק נסיון מהשם יתברך, לראות אם יחזיק מעמד, וימשיך להתקרב אליו יתברך באמת, ולכן אם לא יפול בדעתו, וימשיך בעבודתו, בוודאי יזכה לראות גילויים נפלאים, וכמו שאומר רביז"ל בספר המדות (אות תשובה ס' ע"ז), המתחיל לעבוד את ה', הקדוש ברוך הוא אומר לו, יודע אני, שחפצך ורצונך לעבוד אותי, אבל מה הוא הבטוחות שמא למחר תעזב אותי, אם כן איך אקרב אותך בשביל הרצון שרצית, ואיך אגלה לך תיכף דברים נסתרים, אלא כן תעשה, בתחילה אהב אותי כך ותעשה מצוותי, אף על פי שאין אתה יודע השכל של המצוה, ועבוד אותי פשוט בלא חכמות, וכשתעבוד אותי כמה זמנים, אזי אאמין לך ואגלה לך טעם ושכל של כל דבר ודבר, ואקרב אותך בכל מיני התקרבות, כי הזמן הרב שעבדת אותי מקדם הוא בטוחות, שלא תעזוב אותי, עיין שם, ולכן דייקא אחר הצעקה אל השם יתברך, צריכין התחזקות מיוחדת להמשיך בעבודתו, ולא להתיימשך אם עדיין לא ראה ישועה, אלא יקום בזריזות וימשיך עבודתו, ואז בוודאי יזכה לראות ישועה באמת.

וזהו דברי רביז"ל כאן, כשאחד צועק להשם יתברך, אומרים לו ליסע, היינו שאומרים לו ליסע ולקום ממקומו, ולהמשיך בעבודתו, ולא יתפעל כלל אם עדיין לא ראה ישועה, כי הכל נסיון מלמעלה לראות פנימיות כוונתו, וזהו לשון "ליסע" שהוא לשון הרמת ועקירת דבר ממקומו, וכמו (שופטים מ"ז) ויסע את היתד וגו', הנאמר אצל שמשון, וכן (איוב י"ט) ויסע כעין תקותי, עיין שם, וכן תיבת ליסע בגימטריא לק"ם, כי אומרים לו לקום וליסע ממקומו, ולהמשיך בעבודתו, כי מה שעדיין לא ראה ישועה הוא רק נסיון בעלמא, ואם ימשיך בעבודתו, יתהפך הכל לטובה, ויראה נפלאות באמת.

גם השורש של תיבת "ליסע" שהוא "יסע" בגימטריא ק"מ, רמז לצעקה כפולה של השכינה על הגשמות הנפולות בתאוות עולם הזה, ובפרט בתאוות ממון, כי היולדת

צועקת ע' קלון, אבל השכינה צועקת ב' פעמים ע', שהוא בגימטריא ק"מ, כי השכינה צועקת על הנשמות הנפולות בתאוות ממון "קלני מראשי קלני מזרועי" (סנהדרין מ"ו), כי בני אדם חושבים הראש או הידים שלהם מרוויחים הכסף, מפני שיש להם ראש טוב או ידים טובות, לכן מרוויחים הרבה כסף, ועל ידי זה נופלים לתאוות ממון, ועל זה צועקת השכינה ק"מ קלון "קלני מראשי קלני מזרועי", שבני אדם מביישים אותי על ידי הראש והידיים שלהם, ושוכחים שכל הכסף בא ממני, וכמו שכתוב (תגו ב) לי הכסף ולי הזהב נאם ה' (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סי' כ"ג), ולכן צריכין לצעוק ק"מ קולות אל השם יתברך לינצל מזה, ולבטוח רק בהשם יתברך לבד, ולכן אומרים לו "ליסע" היינו יס"ע ממקומו השפל על ידי ק"מ קלון, ועל ידי זה יזכה לישועה.

וזהו הפסוק שמביא רביז"ל מפרשת השבוע, (שמות י"ד): "מה תצעק אלי דבר אל בני ישראל ויסעו", ופירש"י, למדנו שהיה משה עומד ומתפלל, אמר לו הקדוש ברוך הוא, לא עת עתה להאריך בתפלה שישראל נתונין בצרה, דבר אחר, מה תצעק אלי, עלי הדבר תלוי ולא עליך, כמו שנאמר להלן (ישעיה מ"ה) על בני ועל פועל ידי תצוני, עיין שם, ולכאורה קשה, אם ישראל נתונין בצרה, אזי אדרבה, צריכין דווקא להרבות אז בתפילה כדי לפעול ישועה, וכן על פירוש השני של רש"י קשה, מהו פירוש, "עלי הדבר תלוי ולא עליך", בודאי כל דבר תלוי בו יתברך, אבל צריכין להמשיך אותו בתפילה, אם כן מהו השאלה מה תצעק אלי, אבל לפי דברי רביז"ל הנ"ל מובן הענין מאד, כי אחר שצעקו נשמות ישראל אל הקדוש ברוך הוא על הים סוף, ועדיין לא ראו ישועה, היה חשש שלא יפלו בדעתם ויתייאשו מן הגאולה חס ושלום, ובאמת זה היה רק נסיון לבדוק תוקף אמונתם, ואם ימשיכו הלאה בעבודתם, ולכן אמר הקדוש ברוך הוא למשה, לא עת להאריך בתפילה, רק דבר אל בני ישראל ויסעו, שימשיכו בעבודתם, וכל אחד יעשה את העבודה השייך לו, וכמו שאמרו חכמינו הקדושים (במדבר רבה פרשה י"ג סי' ד) שהתחילו השבטים לריב זה עם זה, מי יקפוץ לים תחילה, עד שבא נחשון בין עמינדב וקפיץ לתוך הים, ואז נקרע הים לפניהם, הרי שלא היה אז הזמן להאריך בתפילה, רק לקום וליסע להלאה במסירת נפש, ולא להסתכל על שום מניעה כלל, וכמו שפירש"י בשם המכילתא, ויסעו, אין להם אלא ליסע, שאין הים עומד בפניהם, כדאי זכות אבותיהם והם והאמונה שהאמינו בי ויצאו לקרוע להם הים, ולכאורה יפלא, הרי הם עומדים על שפת הים, ומהו פירוש "שאיין הים עומד בפניהם", אלא הכוונה כנ"ל, שהכל בחירה ונסיון, אם ישימו לב למה שהים עומד בפניהם, כי זה רק לנסות אותם, אם ימשיכו בעבודתם, ואם כן מבואר היטיב גם הפירוש השני של רש"י, מה תצעק אלי, עלי הדבר תלוי ולא עליך, כי מה שנתעבב הישועה בין כך הוא ממני, ועלי הדבר תלוי,

כי אני רוצה לנסות האמונה וההתחזקות שלהם, אם לא יסתכלו על שום דבר כלל, ויקפצו לתוך הים, וכמו שעשו באמת, ואז ראו הנם הגדול שעשה להם הקדוש ברוך הוא, ונושעו ישועת עולם.

והוא לימוד עצום לכל אדם בכל זמן, שאף פעם לא יתיימש מפני שום דבר שבעולם, אפילו כשהוא רואה שצועק הרבה אל השם יתברך ועדיין לא ראה ישועה, יידע נאמנה שזה נסיון מלמעלה לראות אם יחזיק וימשיך בעבודתו, הן בלימוד התורה והן בקיום המצוות, ואם ימסור נפשו באמת לעבדו יתברך בכל לבבו ובכל נפשו, סוף כל סוף יתהפך הכל לטובה ויראה בישועת ה' באמת, והשם יתברך יזכינו לעסוק כל ימינו בעבודתו באמת ובתמים, ונזכה לראות בישועת ה' ובביאת משיח צדקינו במהרה בימינו אמן ואמן.

